

МАКЕДОНИЯ ще излиза един в пъти
през седмицата, в Събота.

Писма не освободены от пощенських плат-
иль и нарижуванія за виступників не содружене-
ся з придулаткю не сл пріємжтв.

Всяко поръждане и изискване, за все
що ся отнася до Македония, ще ся
отправя исклучително до редактора и из-
дателя П. Р. СЛАВЕЙКОВА.

МАКЕДОНИЯ

Листъ за политику и книжевность.

Λπόντησις τῶν Βουλγάρων εἰς
τας πολιθαίκας, τυραννικάς, καὶ
ἐκσικητικάς κακθαιρέσεις τοῦ Πα-
τριαρχεῖου ἀλλεπαλληλως κατὰ
τῷ Βουλγάρων αρχιερέων ἐνερ-
γουμένας καὶ ενεργηθησομένας.

Οτε μετὰ Φώτιον ὁ Ἰγνάτιος τὸ
δευτέρου πατριτύργης κατέστη τὴν 28
Νοεμβρίου τοῦ 867 ἔτους, μένεια πνέοντες
οἱ φίλοι αὐτοῦ κατά τε Φωτίου καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ, ὡς οἱ γῦν Πατριαρχικοὶ κατά
τοῦ Ἐξαρχοῦ τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ, πρώτιστα μὲν πάντων ἐπεισαν
τὸν Πατριάρχην τοὺς ὑπὸ Φωτίου κενε-
ροτονγμένους ἢ κοινωνήσαντας ἐ-
κείνῳ, πάντας καθελεῖν ἐπειτα δὲ τον
λύτοκράτορα παρατυροντες, εἰς τοιάυτην
ηλασαν αὐτὸν ἀπόνοιαν, ὥστε καὶ ναοὺς
ὑπὸ Φωτίου καθιερωμένους καταδαφίζειν.
Οὐκ ἤρκεσε δὲ τοῦτα τοῖς ὑπηρέταις τῆς
ανομίας, ἀλλὰ καὶ Σύνοδον οἰκουμενικὴν
δῆθεν συνεκάλεσαν, μετὰ καὶ τοποτηρη-
τῶν τοῦ τε Πάπα Ἀδριανοῦ καὶ τῶν Ἀ-
νατολικῶν πατριαρχῶν ἐν μηνὶ Ὁκτω-
βρίῳ 869 ἔτους ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγίας
Σοφίας, οπου τὸν Φώτιον μετακαλεσά-
μενοι, καὶ πολλὰ αὐτὸν ἐρωτήσαντες,
πολλῶν τε αὐτοῦ καταμαρτυρησάντων,
καὶ τοὺς φίλους τοῦ Φωτίου προσκαλεσά-
μενοι καὶ τοῦτον ἀναθεματίσαι μάτην
παρακελευσάμενοι, θυμῷ πλησθέντες οἱ
Συνόδῳ πάντες οἱ ἔχατὸν δυο ἄ-
γοι πατέρες, καθαιρεσιν καὶ ἀνάθεμα ἐ-
ξεφώνησαν κατὰ Φωτίου καὶ τῶν σὺν
αὐτῷ, καὶ τοῖς πρακτοῖς συνυπέγραψαν,
οὐκ ἐν μέλαινι, ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ αἰματι-
τῷ Χριστῷ τῷ καλαμον βάπτοντες, ὡς
ὁ Νικήτας αὐτὸς ιστορεῖ (ἴδε Προλεγό-
μενον Ἰωάννου Ν. Βαλέττα εἰς τὰς ἐπι-
στολὰς Φωτ. σελ. 55—60).

Отговоръ отъ Българитѣ на стра-
дагелнитѣ, мѫчителнитѣ и отмъст-
телнитѣ извержения отъ Патріарха
контрѣ едно по едно съ съиздѣйство-
вали и има да съиздѣйствоватъ про-
тиву Българитѣ Архіереи.

Когато слѣдѣ Фотія стана вторыи пѣтъ Патріархъ (на 28 Ноември въ лѣто 867) Игнатій, неговитѣ пріятели бѣсъ противъ Фотія и онъзи конто държахъ съ него, както сега онъзъ конто ежъ отъ къмъ Патріарха противу Българскій Екзархъ и конто държатъ съ него, прѣди всичко убѣдихъ Патріарха да изложи всички, конто бѣхъ разположени отъ Фотія, или конто бѣхъ възимали съобщеніе съ него, а послѣ увлекше п. Императора, до таквозъ безуміе го докарахъ, щото да разсипва и храмове осветени отъ Фотія. Не биде же доста това на слугытѣ на беззаконіето, но и Съборъ ужъ Веселенскій священакъ, еще и съ намѣтици и отъ Папа Адріана и отъ источнитѣ Патріарси прѣзъ Октомври на 869-тѣ години, въ Храмъта на Свегъ Софій, дѣто повъзвавше на задъ Фотія и припытащецтво за много работы, и за много работы противу него свидѣтелствоваше, еще и пріятелитѣ Фотіевы привъзвавше и тѣхъ да го прѣдаджатъ на Анаѳемъ, като ги приканвахъ на праздно, испълнили отъ яростъ всичкытѣ на Събора сто и двама святы отцы, извергнѣхъ и Анаѳема, прогласихъ противу Фотія и конто държахъ съ него и практиката всичкы купно подписахъ, не съ чернило, но въ са мѣтъ кръвь Христова затопивше перати, както расказва самъ Никита (Вижъ Прѣдговоръта на Йоанна II. Валетта въ писмата фотіевы страни, 55 — 60.)

А какво направи Фотій на това
Укоритѣ противу него и озлобленія
тежко носящъ твърдодушно прѣтърѣ-
ваше ; а до пріятелитѣ си пошеше пис-
ма, едно да гы утѣшава, и друго имъ
казваше че буйството на онѣзи които
гы гонятъ имъ иде по Божій волѣ, що
прѣмине и когато мише врѣмѧто па иску-
щепето, въ което всичко тѣ праведни са
искушаваатъ щото добрыйтъ подвигъ из-
вършилии, да ся удостоятъ за вѣнецъ па
правосѫдіето. А това като пише, не ся виж-
да никадѣ да хули худородно виновни-
циятѣ па своите бѣдствія, нико да ге-
кълие ; по всичко самъ той като прѣ-
търѣваше, и онѣзи които за него зла-
страждаахъ и гоними бывахъ па това
като гы поучаваше (Тамже стран. 68-69).
Колкого за това що бѣхъ извъргли
особено за това що бѣхъ па Анатема
прѣдали него и онѣзи които държаха
съ него въ писмата си така ся изражаваше : “Насъ мы прѣдадохъ па анатема
и първо прѣди много години, по като
мы прѣдадохъ па Анатема провѣзве-
дохъ мы па Архиерейскій прѣстолъ
безъ да щемъ. Нека прочее и сега па
прѣдаватъ па Анаѳема които прибли-
зително па онѣзи Владычицъ запо-
вѣди прѣнебрѣгъвшіе, и на всяко бѣзъ
законіе широкы и пространни врата-
та отворивше, за да мы вѣскачатъ
тѣ отъ земѣтѣ па небесното наши
Царствіе” (Писм. 164 или споредъ
други 113). — И пакъ : “Ако бѣше бы
ло иѣкога ужасно и страшно прѣда-
ваніето па Анаѳема, когато ставаше
прочису повиннитѣ въ нечестіе за за-
щитѣ па проповѣднициятѣ па благочес-
тіето. А когато смиглото и безстыд-
ното БЕЗУМІЕ па злодѣитѣ, вѣн-
ти отъ всяко постановление, Божественное
же и человѣческо, и безъ всяко слово
(причинѣ) Елинско же и варварско
умѣстното па Анаѳема прѣдаваше,

«ρὸν πάντις λόγον : Ελληνικὸν τε καὶ βάρον, τῷ σίκεσον ανάθεμα κατὰ τῶν προσμάχων τῆς ὁρθοδοξίας ἀναστρέψεια «έσφυάξατο, καὶ τὴν βαρβαρικὴν μανίαν «Ἐκκλησιαστικὴν προνομίαν ἐφίλονες «κησαν ἀπεργάσασθαι, αὐτίκα καὶ τὴν φρικτὸν ἐκείνον καὶ ποινῆς ἀπάσης πέρας ἔσχατον εἰς ΜΙΝΩΝ «ΘΟΥΓΣ ΚΑΙ ΠΑΙΓΝΙΑ ΜΕΤΑΠΕΠΤΩΣ ΚΕ, μᾶλλον δὲ τοῖς ἀπεβέστι καὶ αἱρεῖτον παρεσκεύασται. Οὐδὲ γάρ οὐδὲ «πάντοιμος τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας «γνώμη τὰς ποινὰς, καὶ μάλιστα τὰς «Ἐκκλησιαστικὰς, ποιει φοβεράς, ἀλλὰ τῶν πασχόντων τὸ υπεύθυνον, ώς τὰς «γε ἀνέυθυνον καὶ εἰς χλεύην τὰς «ἐκείνων τιμωρίας τρέπει, καὶ καὶ «ἐκείνων τὸ δικαίωμα τῆς τιμωρίας ἀναστρέψει, καὶ τῷ δπ̄ αὐτῶν τιμωρουμένω στεφάνους ἀκηράτους καὶ ἀθάνατον δόξαν αὐτὶ ποινῆς ἀπεργάζεται. Διὸ καὶ ἐκαστος τῶν ἐυσεβῶν καὶ ἀπίστων γίνων υπ' αὐτῶν ἡλλοτριωμένων Χριστοῦ, μυρτάκις αἱρεῖται προπηλακίζεσθαι καὶ ἀναθεματίζεσθαι, ἢ τοῖς ἀυτῶν μισοχρίστοις καὶ θεοστυγέσι μετὰ λαμπρὰς τῆς εὐφημίας κοινωνήσαι πονηρεύμασι» (ἐπιτ. 164 ἡ κατ' ἄιλους 115).

Ού μόνον δὲ ὁ Φώτιος αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐπίσκοποι, πλειστοὶ τὸ ἀριθμὸν, οὐδὲ λως ἀπεδέγθησαν οὐδὲ ἐφοβήθησαν τοὺς κατ' αὐτῶν ἀναθεματισμοὺς ἐκείνους. Ἐν τοσούτῳ μετά ταῦτα ἀπὸ τῆς εξορίας ἀνακληθείς, καὶ παρτῷ Λύτορχάτορῃ Βασιλείῳ εὗνοιαν ἀπέλαυν, εἰ καὶ μὴ ἡδυνήθη πεισαι τοὺς επίμονον Πατριάρχην Ἰγνατίου, ἵνα ἀρτῆν καθαίρεσιν αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς βροτίλης κῆς εὐνοίας ἐπωφελούμενος ἔπραττεν ἡ λευθέρως ἐπισκοπικὰ ἔργα, ἀνευ ἀδειας ἐννοεῖται, τοῦ πατριάρχου Ἰγνατίου. Απομανόντος δὲ τούτου, τῇ 23 Ὁκτωβρίᾳ 872, ἡ φάσις τῶν πραγμάτων ἡλαξιώτις ἐκ θάυματος καὶ μετά τρεῖς ἡμέρας ὁ υπὸ τῆς Οικουμενικῆς ἐκείνης Συνόδου καταδικασθεὶς, κινθαιρεθεὶς καὶ συνθεματισθεὶς Φώτιος ἀνηγορέύθη καὶ ἀποκατέστη ἐκ νέου Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἀναγνωρισθεὶς ὡς τοῦ οὗτος δύο μόνον παρὰ τῶν ὄμοιών τους ἀρημένουν ὀπαδῶν αὐτοῦ, ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς καὶ παρὰ πολλῶν τέως ἐναντίων αὐτοῦ. Ταῦτα διηγεῖται ἡμῖν ἡ "Ἐκκλησιαστικὴ ιστορία". Αἶλλα καὶ ὁ Πάπας αὐτὸς σπέυδων ἀναγνωριστεί τὸν Φώτιον ταῦτα ἔγραψε τῷ Αύτοκράτορι πρὸς δικαιολόγησιν αὐτοῦ.

« Ομως ἡμεῖς τοῦτο θεραπεύομεν, οὐ
«εκ τῆς ἡμετέρας αὐθεντίας, καίπερ ἐ^τ
«χοντες τοῦτο ποιεῖν, ἀλλ' ἐκ τῶν Ἀ^τ
«ποστολικῶν διατάξεων καὶ Πατρικῶν
«θεσπισμάτων τὰς ἀποδείξεις φέροντες
«ὸν τοὺς θεσμούς τῆς εκκλησίας τού^τ
«ἀνέκαθεν πιραδεδομένους λύοντες, ἀλλ'
«λ' ἐν οἷς ἡ τούτων ἀκρίβεια δι^σ
«παράτρεπτος διατηρουμένη
«διασπᾶ καὶ λυμαίνεται τῇ
«ολοκληρίᾳ τοῦ σώματος τῇ
«ἐκκλησίᾳ, πρὸς τὸ συμφέρον
«αγειν πάντα παρ' αὐτῆς ἔκεινη
«διδαγχέντες. Καὶ γάρ ὁ τῆς Νικαιας
«². Κανὼν οὗτω λέγει: Ἐπειδὴ πολλοί^τ
«λάκις, εἴτε απὸ ἀνάγκης, εἴτε
«ἄλλως πως, ἐπειζομένων τῷ
«ἀνθρώπων πιραβαίνεσθαι τού^τ
«ἐκκλησιαστικούς Κανόνας
«ευμενίει. ἔτι δὲ καὶ ὁ Πάπας
«Γελάσιος οὗτω λέγει ὅτι, ὅπου βίος
«οὐ πρόκειται, αμετάβλητο
«διαμενέτωσαν οἵτων Ἀγιώ^ν
«Πατρῶν θεσμοί· ωσαύτως δὲ καὶ
«οἱ Ἀγιώτατος Πάπας ἐν τῷ αὐτῷ δικ-

Подписка-та на спомоществованія-та
става вв Цариградѣ, вв Писалището на
вѣстника, Асма-алітѣ вв пиринкішъ у
Джамлѣ-ханѣ № 15, а по вѣнѣ при от-
реденіи настоятели, които отгова-
рять за вѣстника-та.

Статії и писма за общеполезны работы въльствуютъ ся безд платѣ, стига съмо да сѧ спадбены съ вѣрии подписы. За частны извѣстія плаща ся по гр. 2 за реда

На настоятельстві ся устялва по пять
на сто отъ цинкіж на спомоществованія
като сберѣжть отъ тѣхъ спомоществованія
на горѣ и гы издрѣжать.

„ ся възшатахъ да го възвърпътъ про-

съ възпитаниш да го възвърши и противу защитищата на православието, и ся припрѣхъ да направятъ варварското буйство на черковната привилегия, тутакъ си и *стражното опова*, и по-послѣдниятъ край на всяко наказание на БАСНИ И НА ИГРАЧКЫ СИ ПРЪ-ОБЪРНѣ, и даже направихъ го да е и желателно на благочестивытѣ. Защо то пишо, чито всесимѣлото място на непрѣтелитъ на птиците прави страшни паказаніята и особено черковните, но повинностътъ да страждушиятъ, както и неповинностъта (имъ) призыва на поруганіе тѣхните паказанія, и възвраща претиву онѣзи оправданіето на паказаніето, и на паказаниетъ отъ тѣхъ вѣници кеувъдаели и безсмертия словъ вмѣсто паказаніе имъ издѣлствуватъ. За това и всякой отъ благочестиви и свети, тѣ които сѫ чрѣзъ тѣхъ отчуждени отъ Христа, тмократно прѣдпочитатъ да бѫдатъ охудвани и на Анаѳемъ, прѣдавани, иеже съ свѣтло благохваленіе да бѫдатъ съобщеници на тѣхните Христоцешависти и Богомерски лукавнования, (Писм. 164 или споредъ други 115)

И не само Фотій самъ, но и епископо-
питѣ които държахѫ съ него множес-
тво на брой никакъ не въспрѣхѫ, пито-
ся уболяхѫ отъ опѣзи противу тѣхъ А-
наѳематисванія. При това еще, когато ис-
послѣ быде повыканъ назадъ отъ за-
точение, и иляше благоволеніето на
Императора Василія, ако и да не можѣ
да склони упорнаго Патріарха Игнатія,
за да отмахне изверженіето му, въспол-
зуванъ отъ царското благоволеніе той
вършеше свободно епископски дѣла,
безъ позволеніето, разумѣва ся, на Патрі-
архъ Игнатія. А като умрѣ Игнатій
на 23 Октомври 872, фазата на рабо-
тытѣ ся измѣни, като отъ чудо, и слѣдъ
тридни отъ Вселенскыйтъ опиз Съборъ
обсажденныйтъ, изверженныйтъ и на А-
наѳемъ прѣдаденныйтъ Фотій, провѣз-
гласи ся и настаненъ быде изъ ново
Патріархъ Цареградскый, припознатъ за
такъвъ не само отъ подобно изверже-
ныйтъ си послѣдователи, но и слѣдъ
много, и отъ мнозина пеговы до скоро
противници. Това ни расказва Черков-
ната Исторія. Но и самъ Напа като
прибрѣза да припознае Фотія, така писа
на Императора за негово оправданіе:

„Ный обаче исцѣлявамы това не отъ
„собственныгъ си нашъ авторитетъ
„ако и да ишаны (власть) да пра-
„вимъ това, по като привождамы дока-
„зателства отъ апостолскытъ паредбы
„и отъ постановления на отцытъ, не
„че нарушавамы прѣдадепытъ отъ иско-
„ни узаконенія на черквѣтъ, по вѣ тъ-
„зи на коишо точностита увирдаванъ
„непромѣнила, распокожва и похарва
„цѣлокупностътъ на тѣлото на че-
„ркѣтъ, отъ самѣхъ неїхъ научены, да
„водилъ всякого къмъ полезното. За-
„щото и 2-то правило на Никейскій
„съборъ така казува: Поне всіе многож-
„ды, или отъ нуждъ, или другояче
„никакъ, потисканы человѣцитъ, слу-
„чава ся да прѣстижватъ церковныть
„правилъ; а еще и Папа Гelasій така
„казува че, дѣло не прѣдлѣжи наси-
„ліе, тамъ да си оставатъ непромѣ-
„нили уложенія на Свѣтыти Отцы,

